

ЧЕКЛІСТ:

ЯК СТВОРЮВАТИ ДЕТАЛІ, ЩО ТРИМАЮТЬ УВАГУ

В описі пейзажу, інтер'єру, персонажа головне — щоб читач це побачив. Щоб картинка, яка виникає в голові під час читання, була настільки яскравою та переконливою, що її можна було б порівняти з реальністю або кіно.

Як цього досягти? Адже навіть у досвідчених авторів описи працюють не завжди. У Jack Grapes' Method Writing є спеціальний інструмент, щоб правдоподібно показувати художній світ і персонажів. «Картинка-момент» учить створювати кадр, зачинати опис між двох коротких дій (наприклад, реплік діалогу), а в момент, коли нічого не відбувається, показувати читачеві, що бачить герой. По суті, це кіно словами, тобто описаний рух камери — від загального плану до середнього й наближеного. Цей рух супроводжується звуками, запахами, тактильними відчуттями, а інколи й думками оповідача чи героїв.

Найменший, але чи не найважливіший елемент «Картинки-моменту» називається пропс. Джек Грейпс визначає пропс як будь-який предмет, менший за колоду карт. Коли ми вводимо такий предмет в опис, читач одразу приділяє йому увагу й тримає у фокусі, бо його хочеться розглядати. Це як на фото: одна справа — показати кімнату з незастеленим ліжком, а інша — наблизити картинку, щоб було видно гребінець, кинутий на білу подушку, між зубців якого застрягли чорні волосини.

Отже, що можна зробити пропсом?

1. Щось, що зазвичай ми забуваємо в кишенях

Зім'ятий чек із супермаркету, квиток з міського транспорту, ковпачок від ручки, бездротові навушники, ґудзик, монета, корок від вина чи шампанського, маленька мушля або скельце з моря. Покладіть це на стіл або підвіконня — і увага читача буде прикута до цього предмета. А ще можна показати щось, що потрібне для сюжету або портрета вашого героя. Адже такі дрібниці — це ознаки нашого повсякденного життя.

2. Частинка цілого

Наприклад, ваші герої йдуть парком або вулицею з деревами. Тоді такою частинкою цілого може бути каштан, що лежить на землі під ногами. Під час опису пейзажу сфокусуйте на ньому увагу, виділіть одне-два речення, щоб показати його поверхню, колір, форму. Часто пропс тягне за собою коментар, що може

занурювати в минуле або думки персонажа. Наприклад, після опису каштана герой може згадати, як збирав їх у дитинстві або як нещодавно вони ще квітли, а зараз уже скидають листя та лежать під ногами.

3. Пропс-символ

З маленьких деталей виходять чудові образи-символи. Знята обручка, яку героїня все ще тримає на поверхні та не ховає в шухлядку, — дуже промовистий образ. Пропс-символ може відсилати в минуле, торкатися травм або навпаки — віщувати щось з майбутнього. Особливо якщо герой потрапляє на той самий пропс за різних обставин. Наприклад, усюди бачить маленького птаха.

4. Мікропропс

Деталь, яку можна помітити лише тоді, коли придивишся. Жовтий слід від квітового пилку, ниточка, волосинка, бісеринка, що відірвалася від сукні й тепер виблискує на підлозі. Тут треба тренувати уважність, але це дає змогу показати світ очима перфекціоніста, який помічає такі мікродеталі.

5. Деталь образу

Так, пропс може не лише лежати на столі. Родимка на лівій щоці, маленький шрам трохи нижче ліктя, подряпина на носочку взуття чи листя, що зачепилося за підбор, — це також пропси. Що вони дають? Цілісний образ героя, ефект розглядання та швидко візуалізацію портрета. Бо такі деталі знайомі кожному, і мозок швидко намалює картинку.

6. Пропс — нестача деталі

Уявіть, що ви розглядаєте мозаїку, а в ній бракує одного шматочка смальти або роздивляєтеся людину в пальті без одного ґудзика. Це також можна використовувати як пропс.

7. Пропс-рух

Не всі пропси мають бути статичними. Рухомий предмет одразу оживляє сцену. Це може бути крапля, що сповзає по склу, стрілка годинника, маятник, прапорець на будівлі навпроти, який колихається від вітру. У таких дрібних рухах є ритм, який заводять опис і створює напругу.

Більше матеріалів про письменництво — у бібліотеці METHOD WRITING SCHOOL.